

jeg tror ikke, at de detaillerede Bestemmelser, som findes i denne Paragraf, passe for Købstædernes Vedkommende. Jeg tror, at det vilde være langt bedre, om man under Forhold som disse vilde overlade en Del til Ministeriets Approbation — jeg tror, at man i saa Fald vilde komme langt videre. Hvis §§ 10 og 11 vedtages, saaledes som de ere affattede her i dette Forslag, vil efter en kyndig Stolemands Udtalelse en eventuel Timeplan sandsynligvis komme til at se saaledes ud: Dansk 7 Timer ugentlig, Religion 3 Timer, Regning 4 Timer, Skrivning 2 Timer, Historie 2 Timer, Geografi 2 Timer og Sang 1 Time. Der har man 21 Timer. Deraf skal man erindre, at de 7 Timer i Dansk og den ene Time i Sang ere lovbestemte — det vil altsaa sige, hvis det nærværende Lovforslag opføres til Lov. Saa har man tilbage Gymnastik, som ogsaa er lovbestemt; hvis man ansætter det til 2 Timer, har man altsaa 23 Timer; men ud over 24 Timer kan man ikke benytte saadanne Skolelokaler, som dem jeg her taler om, idet man har et Hold Børn om Formiddagen og et om Eftermiddagen, og selvfølgelig maa der være Tid til Udluftning, Rengøring o. s. v. Der kan altsaa ikke være Tale om at benytte Lokaler mere end 24 Timer til et Hold Børn. Naar der altsaa paatvinges Skolerne et saadant Antal Danstimer, vil Følgen deraf blive, at der kun levnes en eneste Time til de andre Fag, som man hidtil har dyrket, Naturkundskab, Fysik og specielt Regning. Men maa jeg gøre opmærksom paa, at saa ofte de Herrer se Haandværkere afholde Forsamlinger for at drøfte deres Forhold, for at drøfte, hvorledes de skulle fremme deres Stands Lære, saa ville De se, at der ligger en enstemmig Anmodning om at faa Tegning opført i Skolerne som obligatorisk Fag. De ville se, at fra alle Sider betones Nødvendigheden af, at dette Undervisningsfag faar sin største Udvikling. Der er ogsaa her til Rigsdagen ofte, meget ofte, kommet Henvendelser om Støtte til tekniske Skoler o. s. v. og de have mødt al Anerkendelse fra Rigsdagens Side, for hvilket alle, som have Haandværket kært, selvfølgelig kun kunne være meget taknemmelige. Men det er jo klart, at skulle de tekniske Skoler have deres rette Udvikling, og skulle Tegningene der komme til deres Ret, saa gaar der for megen Tid bort fra det unge Menneske. Man maa have haft sin Jordannelse, sin Forstole i selve Almue-skolen, og det kan han naa, naar han ikke paabyrdes dette bestemte Antal Dansk-Timer. Nej, man skal lade Kommunerne selv raade for sig, men selvfølgelig under Ministeriets Approbation. Hvis det

kun drejede sig om at anvende Lærerkæfter til dette forøgede Timeantal, ja saa var det ikke saa bekosteligt, men man maa erindre, at der ved Siden af skal anskaffes Lokaler, og der er desuden en Ting til, som ikke maa lades ude af Betragtning: fattige Forældre kunne ikke affe det Arbejde, deres Børn hde i den ene Halvpart af Dagen, hvor de hidtil ikke have gaaet i Skole. — Lovforslagets § 12 har den Bestemmelse, at der for hver Kommunes Vedkommende skal udarbejdes af Kommunalbestyrelsen efter Forslag af Skolekommissionen en Skoleplan, som fastsætter blandt andet Lærernes Tal. Denne Bestemmelse egner sig vel til Gennemførelse i mindre Forhold og f. Eks. for Skolerne paa Landet, men den egner sig sandelig ikke til Gennemførelse i de store Kommuner. Jeg er saaledes vis paa, at man i Kjøbenhavn vil blive nødt til at hente Approbation hvert Øjeblik; i hvert Fald have vi det saaledes i Odense, at vi bogstavelig hvert evige Aar ansætte ny Lærere, og stundom have vi gjort det to Gange om Aaret, og vi skulle derfor have ny Approbation en eller to Gange om Aaret. Jeg finder altsaa denne Bestemmelse i § 12 unødvendig. Det var meget bedre, at denne Skoleplan kun indeholdt de afgørende, almindelige Bestemmelser, medens man udelod de mere detaillerede Bestemmelser, det kunne vi længere med. — Endnu skal jeg kun sige et Par Ord om §§ 20 og 27. § 20 handler om Lønninger. Naar vi nu endelig ikke faa nogen god Skolelov, hvorfor maa vi saa stadig ikke faa en nogenlunde god Lønningsslov? Jeg forstaar ikke, hvorfor man her er gaaet til — naturligvis i Henhold til, hvad der vedtoges i Fjor — at indskrænke Overlærernes Løn, saaledes som det er gjort, og lade det sidste Trin, der er paa den højeste Stafa for Læreriinderne, gaa ned fra 1600 til 1500 Kr. Jeg har lagt Mærke til, at Mænd, der beskæftige sig med offentlig Virksomhed, alle sammen ride en Sparommelighedstæppe, men de have rigtignok nogle ejendommelige Baner at træne denne Hest paa. Naar man vil tagtage dette Forhold, vil man som Regel se, at denne Sparommelighed fremtræder i helt ubetydelige Forhold, der i Grunden ikke ere nogen Omstake værd, medens man derimod ganske rolig lader Dukaterne rulle i store Strømme i andre Forhold til mere eller mindre Nytte. Der er vist ikke een, der vil paastaa, at den Løn, der var foreslaaet i Fjor til Overlærerne og Læreriinderne, var for høj, og at de ikke rigelig kunde fortjene de da foreslaaede Vederlag for deres store ansvarfulde, vigtige og ofte besværlige Gerning. — Naar